

Lovforslag nr. L 31. Fremsat den 13. oktober 1982 af indenrigsministeren

Forslag

til

Lov om afgift for ekspedition af recepter på lægemidler

§ 1. Ved udlevering af et lægemiddel, der er ordineret til en bestemt person ved recept, svares en afgift på 5 kr. til statskassen.

§ 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med socialministeren fastsætte regler om, at der ikke skal svares afgift i tilfælde, hvor kommunerne i henhold til lov om folkepension, lov om invalidepension m.v., lov om pension til enker m.fl. og lov om social bistand yder tilskud til udgiften til lægemidler ud over sygesikringstilskuddet.

§ 3. Indenrigsministeren fastsætter de nærmere regler om afregning af afgiftsbeløbene

til statskassen, herunder regler om renter ved forsinket betaling.

Stk. 2. Afgiftsbeløbene indgår ikke som en del af apotekernes omsætning i henhold til lov om apotekervæsenet.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

§ 4. Loven træder i kraft den 1. januar 1983.

§ 5. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Der foreslåes indført en afgift på 5 kr. til statskassen for hver udlevering til personer af et receptordineret lægemiddel. Forslaget skal ses som et af regeringens mange bidrag til at rette op på ubalancen i den danske økonomi.

Afgiften kan antagelig i et vist omfang modvirke et muligt pres på lægerne til at ordinere mindre nødvendig receptmedicin. Et eventuelt pres fra patienter for at få ordineret store kvanta bør imødegås af lægerne, og det må herved erindres, at det vil være forbundet med en umiddelbar meromkostning, der som regel vil være større end afgiften, at købe store kvanta.

Da afgiften kan anses som en afgift for at belaste den del af lægernes virksomhed, der består i ordination af lægemidler, indgår afgiften ikke i beregningen af moms af receptordinerede lægemidler i henhold til lov om almindelig omsætningsafgift.

Der har i 1980 og 1979 årligt været ekspederet ca. 33 mill. pakninger receptordinerede lægemidler på landets apoteker. Afgiften opkræves dog ikke pr. pakning, men pr. ordineret lægemiddel. Normalt ekspederes en ordination ved udlevering af 1 pakning, men undertiden også ved udlevering af 2 eller flere pakninger. Der foreligger ingen egentlig registrering af antallet af ekspederede ordinationer, men det skønnes i 1980 at have ligget på ca. 29 mill. stk. Der svares ét afgiftsbeløb for hver ordination, uanset om der på samme recept er anført flere ordinationer. Udleveringerne sker normalt fra et apotek, men kan også ske fra enheder, der er knyttet til et apotek (apoteksfilialer, apoteksudsalg, håndkøbsudsalg og medicinafleveringssteder) eller fra læger, der i henhold til apotekerlovens § 44 har tilladelse til at udlevere lægemidler fra et apotek.

Ifølge forslaget § 2 vil indenrigsministeren dog efter drøftelse med socialministeren kunne fastsætte regler om, at afgiften ikke skal opkræves for lægemidler, som kommunerne i henhold til de sociale pensionslove eller bistandsloven kan yde tilskud til ud over sygesikringstilskuddet.

Det drejer sig om pensionister der modtager tilskud til medicin i medfør af bestemmelserne om

personlige tillæg i de sociale pensionslove, jfr. folkepensionslovens § 13, invalidepensionslovens § 14 og enkepensionslovens § 3, stk. 2. Desuden om personer, der modtager tilskud i henhold til bestemmelserne i bistandslovens §§ 46 og 48. § 46 indeholder hjemmel til, at vedkommende kommune kan yde hjælp hertil, hvis en person, der ikke selv har midler til at afholde udgiften, har udgifter til bl.a. medicin, der ikke dækkes efter lovgivningen om offentlig sygesikring eller social ulykkesforsikring. Ifølge bestemmelsen i bistandslovens § 48 har personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med et fysisk eller psykisk handicap og visse hjemmeboende voksne med et vidtgående fysisk eller psykisk handicap ret til at få dækket de nødvendige merudgifter ved forsørgelsen, der er en følge af handicappet, såfremt udgiften ikke afholdes over pensionslovgivningen. Denne bestemmelse omfatter også udgifter til medicin.

Da den nærmere afgrænsning af de her opregnede undtagelser vil kræve en vis supplerende teknisk præcisering, er det foreslået, at indenrigsministeren bemyndiges til efter drøftelse med socialministeren at fastsætte nærmere regler om hvilke undtagelser, der skal gælde fra afgiftspligten i tilfælde, hvor der ydes tilskud til betaling af lægemidler i henhold til bistandsloven m.v.

De lægemidler, der – uden hensyn til indtægtsforhold – ydes tilskud til i henhold til lov om offentlig sygesikring, er ikke hermed undtaget fra afgiften. Der ydes ikke sygesikringstilskud til afgiften.

Der foreligger ingen nøjagtige opgørelser over det antal receptordinationer, der må påregnes undtaget fra afgiften. Antallet af receptordinationer på lægemidler, hvortil der er ydet kommunalt tilskud var ifølge en af sundhedsstyrelsen i 1977 gennemført receptundersøgelse ca. 3,5 mill. stk. årligt.

Antallet af receptordinationer, der er omfattet af afgiften, skønnes herefter at udgøre ca. 25 mill., således at det årlige afgiftsprovenu anslås at udgøre ca. 125 mill. kr.

Administrationen, kontrollen og opkrævningen af afgiften vil blive tilrettelagt så enkelt som mu-

ligt. Optrækningen vil i almindelighed blive foretaget på apoteket i forbindelse med betalingen for de pågældende lægemidler, i enkelte tilfælde vil opkrævningen dog blive foretaget af distribuerende læger, jfr. ovenfor og apotekerlovens § 44. Apotekerne/de distribuerende læger afregner herefter i nærmere fastsatte intervaller de modtagne afgiftsbeløb til statskassen, hvor de vil blive indtægtsført under indenrigsministeriets konto (finanslovens § 13).

De nærmere tekniske regler om afgiftens opkrævning og den videre afregning til statskassen vil ifølge bestemmelsen i forslaget § 3 blive fastsat af indenrigsministeren. Afregning af afgiftsbeløb fra apotekerne til statskassen påregnes at skulle ske én gang om måneden.

Arbejdet med opkrævningen vil – i hvert fald i en overgangsperiode – medføre et vist merarbejde på apotekerne, da der skal foretages en ekstra dataregistrering. Omfanget af merarbejdet vil i nogen

grad være afhængig af, hvorledes undtagelserne fra afgiftsopkrævningen fastlægges. Til gengæld vil apotekerne opnå en vis likviditetsmæssig fordel. Selve afregningen vil indgå som et led i det bogholderimæssige arbejde, der i forvejen knytter sig til apotekernes udlevering af lægemidler, bl.a. i relation til den offentlige sygesikring. Noget nærmere skøn over arbejdets omfang er det derfor næppe muligt at anføre.

Da afgiften refererer sig til ekspeditionen af recepterne, kan afgiftsbeløbene ikke anses som en del af lægemidlets pris, og afgiften skal derfor ifølge lovforslagets § 3, stk. 2, ikke registreres som en del af apotekets omsætning. Afgiftsbeløbene kommer derfor ikke til at påvirke beregningen af afgifter/tilskud, der beregnes på grundlag af apotekernes omsætning i henhold til apotekerlovens § 47.

Det bemærkes, at staten har udpantringsret for afgiften efter lov nr. 36 af 3. april 1873 om udpantrning og om udlæg.